

normalnega razvoja za več ali manj časa moteno in zadrževano.

Kedar pa prirožlja debela, gosta in suha toča, napravi na sadnem drevju še večje in osodapolneje poškodbe. Taka debela, gosta in suha toča napravi na sadnem drevju razun uže omenjenih poškodb še to posebno, da osobito na južno-zapadni strani drevesa (od kodar ta elementarna sila navadno prihaja) drevesa razbije in občutno poškoduje mlajše in občutnejše dele (zgornje plasti) drevesne lubadi. Taka toča zadá mlajšim delom vejine krone in mladim drevesnim deblom v celem podolžji brezštevilno ran, katere so za sadno drevo (osobito pa še za mlado drevesce) pogostoma osodepolne. Marljivim sadjerejcem je ta strašna elementarna vima uže na milijone in milijone sadnih dreves in mladih drevesec po krajih popolno in za vselej vničila. Sredstva proti tej elementarni uimi žal! nima domači sadjerejec nobenega na razpolaganje. Po zavarovanji proti toči more si on le vsako leto sproti sadje, oziroma njegovo vrednost, zagotoviti in osigurati med tem, ko se v največjih slučajih sadno drevo samo še v zavarovanje ne sprejme ne (zavarovati ne more). Sadje in listje drevesno se pred poškodbo po toči nikakor obvarovati ne more; pač more pa domači sadjerejec deblo in kronine veje na mlajšem sadnem drevju pred poškodbami po tej hudi šibi božji s tem nekoliko zabraniti in obvarovati, da ta drevesna dela na njihovi južno-zapadni strani s trnjem, protjem ali pa tudi z bičjem obveže, kar direktni vpliv toče na sadno drevo več ali manj zadržuje. Taka obramba proti toči more tudi skoz več let sporedno na sadnem drevju brez slabih nasledkov za taisto ostati. Prav dobra obramba imenovanih drevesnih delov proti tej elementarni sili je tudi to, da se ti deli precej na debelo namažejo z mazilom (gostemu belanju podobnim), katero napravi se iz dobre, mastne ilovice, ali pa iz apna, katerima primeša se nekoliko lima ali pa mesto tega tudi drugih klejastih tvarin.

Ako je toča sadno drevje pri vsem tem hudo oklestila in mu lubad na mlajših delih močno poškodovala, mora se tako drevje prec v prihodnji (sledéči) pomladi brezpogojno pravilno obnoviti, in to osobito, če so na njem najmlajši poganjki in češulje tako poškodovani, da se prizadete rane ne dajo in ne morejo več pravilno izrezati in zaceliti. Tako po toči sicer hudo in zeló poškodovano sadno drevje zadobi po pravilni obnovitvi zopet vejino krono s zdravim in čvrstim lesom, katera more brez posebne nesreče še dolgo rasti, se čvrsto razvijati, poštenih sadežev roditi ter drevo krepko in po obliki vejine krone lepo ohraniti. Če se pa taki po toči hudo poškodovani deli na drevesu tudi dalje rasti pusté in ako se je skuša po umetni poti ozdraviti, se zaželjeni vspeh le kaj (prav) poredkoma doseže. Tako drevo, ako se pravilno obnovilo ni, le v prav redkih slučajih zopet k moči in rodovitnosti dospè; in če — to še le po preteku mnogih let, kar je gotovo tudi po drugi strani prav občutljive škode domačega sadjerejca, kar mu med tem časom nikakoršnega dobička donášalo ni. (Dalje sledi.)

Naznanilo.

Kmetovalci, kateri želijo dobiti **izvirno rusko (rigajsko) laneno seme**, naj se oglasijo za-nj pismo ali ustmeno zadnji čas do Svečnice v pisarni c. k. kmetijske družbe.

Trgovinska in obrtna zbornica

(Dalje.)

VII. Gospod zbornični svetnik Karol Luckmann omenja v obširnem razlaganji njemu poznanih pritožeb proti voznemu redu železnične črte Ljubljana-Trbiž, ki je v veljavi od 1. oktobra t. l. Vsled preuredbe z dne 1. junija t. l., da je namreč vlak št. 1715 v Ljubljano dohajal namesti ob 2. uri 56 m. kakor prej, še le ob 5. uri popoldne, onemogočila se je edina ugodna zveza z Gorenjskim in Dolenjskim, Hrvaškim, Dolenje-Štirskim in Ogerskim. Z dnem 1. oktobra 1885. pa se je opustil vlak šte. 1711, ki je bil ravno tako ugoden za krajni, kakor za prevozni promet. Vozni red z dne 1. oktobra 1885. je za ljubljanski promet zeló neugoden. Vsi vlaki dohajajo pozimi v Ljubljano po noči. Kmečko ljudstvo ne more drugače do gosposk ali na sejme v Radovljico, Kranj in Ljubljano, nego da zgubi noč; posledek tega pa je, da ne uporablja toliko železnice. Govornik kaže na zbornici podane prošnje in pripominja, da bi se najprej dalo odpomoči s tem, ako bi se vlak št. 1715 odpustil in mesto tega naj bi se vlak št. 1711 spet uvel; ali pa naj bi, ako bi se to ne dalo tako lahko izvršiti, vlak št. 1717 za kake dve uri pozneje od Trbiža odhajal, tako da bi dohajal v Ljubljano zjutraj in ne ponoči. Za slučaj, ako bi tudi to ne bilo mogoče, meni govornik, naj bi se uredil potem mešanec, ki bi v Ljubljano dohajal med 9. in 10. uro dopoldne.

Naposled pripomni še gosp. govornik, da se bode koncem meseca oktobra kot ud sovéta državnih železnic udeleževal njegovih sej, zaradi tega bi on želel, da bi izvedel, kako misli zbornica o tem voznem redu, da bi se mogel potezati za preuredbo.

Zbornični tajnik poroča o prošnjah za preuredbo voznega reda na črti Ljubljana-Trbiž, ki vse zahtevajo, naj bi se težilo na to, da bi vozni red ustrezal krajnim razmeram. Uže prejšnja leta se je mnogokrat prosilo, naj bi bili bivši sejmski vlaki vozili ne le med Ljubljano in Lesce-Bledom, ampak med Ljubljano in Trbižem, da bi bilo tako prebivalcem od Lesce navzgor mogoče uporabljati vožnjo do c. kr. oblastev v Radovljico in nazaj ter v Kranj ali Ljubljano potovati, ne da bi morali prenočevati v enem ali drugem kraju.

Tem željam je glavno vodstvo državnih železnic ustreglo z uredbo bivšega sploh priljubljenega in vsem razmeram kolikor možno ugodnega voznega reda. Govornik napominja po gosp. predgovorniku našete nedostatnosti sedanjega voznega reda. Odsek je popolnoma ocenil razloge, ki bi bili utegnili biti merodajni v določbo sedanjega voznega reda: 1. Da se potnikom nudi prilika, da morejo dospevši v Ljubljano odpotovati v Trst, Reko in druge kraje po južni železnici, ne da bi se dolgo mudili, in 2. da se kar najhitreje mogoče odpravlja nemško-česka pošta. Toda vozni red, kakor je gosp. predgovornik uže omenil, se ravno tako malo ozira na zvezo Dolenjskega, Hrvatskega, Dolenje-Štirškega i. d. kakor na krajna razmerja. Govornik našteva, kako bi se dalo po odsekovem mnenji odpomoči nedostatnosti in predlaga sledeče: Slavno c. k. vrhovno vodstvo se prosi: 1. naj zopet uredi vlak št. 1711, ki je dohajal v Ljubljano ob 10. uri 35 min. predpoldne; 2. za slučaj, ako bi tako pomnoženje vlakov ne bilo mogoče, naj opusti vlak št. 1715, ki dohaja v Ljubljano po novem voznem redu ob 5. uri popoldne ter naj uredi mesto tega drugi vlak, ki bi dohajal v Ljubljano okolu 10. ure dopoldne; 3. za slučaj, ako bi tudi v 2. točki zaželjena preuredba ne bila mogoča, naj bi uredilo mešani vlak, ki bi iz Trbiža ali Beljaka odhajal taki čas, da bi dospeval v Ljubljano okolu 10. ure dopoldne.